

[Ingomar Petersen.]

ligt, når vi står i en situation, hvor vi er interesseret i at få en større eksport, hvor vi vitterligt er i vanskeligheder med konkurrence fra udlandet, hvor der mange steder trods ordninger gives subsidier, at vi kommer ind i en periode, hvor vi ikke har de fornødne beløb til rådighed inden for dette område.

Vi kan give vores støtte til et hurtigt og sagligt udvalgsarbejde.

Haustrup Clemmensen (KF):

Jeg vil gerne på det konservative folkepartis vegne give udtryk for, at vi fuldt og helt kan tilslutte os dette lovforslag og gerne i udvalget vil medvirke til, at det får en hurtig behandling. Dermed være naturligvis ikke sagt, at der ikke under udvalgsarbejdet kan være en række spørgsmål, det må være naturligt nærmere at belyse. Jeg synes, der er god grund til at respektere de betydelige forbedringer, der dels er gennemført, dels står umiddelbart foran gennemførelse. Det er mit bestemte indtryk, at den administration, der præsteres her, er overordentlig dygtig og kyndig, men det er vel også rimeligt, som det fremgår både af fremsættelsen og bemærkningerne, at understrege, at ekspeditionstiden betyder meget for erhvervene på dette område. Og man kan selvfølgelig ikke i samme åndedrag sige, at der med et stærkt stigende arbejdspris så ikke også må være forståelse for, at en vis udvidelse af sekretariatet kan være nødvendig.

Jeg synes også, at en række af de initiativer, der er omtalt, meget hurtigt burde nå til den endelige udformning; jeg tænker her ikke mindst på spørgsmålet om byggeeksporten og på kursgarantien for eksporttilgodehavender. Vi håber og tror, at de meget hurtigt kan finde en praktisk form.

Må jeg endelig til sidst sige, at det er vel et spørgsmål, som vi også tidligere har overvejet under udvalgsarbejdet, om det lovteknisk egentlig er særlig hensigtsmæssigt, at folketinget, når Solen står højt på himlen hvert år, skal foretage en forhøjelse af beløbsrammen. Men også det kan der vel være lejlighed til at se på i udvalget.

Jeg skal kun til sidst sige, at jeg synes, ligesom den radikale ordfører gav udtryk for, at det er skuffende, måske ikke så overraskende, men skuffende, at fremskridts-

partiet over for en i bogstaveligste forstand erhvervsvenlig lovgivning stiller sig skeptisk, således som tilfældet var.

Poul H. Møller (KrF):

Vor ordfører er forhindret i at være til stede, og jeg skal på kristeligt folkepartis vegne blot sige, at med hensyn til det her omhandlede lovforslag, som jo er en revision af den gældende lov om erhvervsfondens virksomhed, der skal virke fremmende på vore erhvervsvirksomheders eksportmuligheder, er ændringen i § 1, nr. 1, jo ganske naturlig, idet sparekasserne, som sidste år fik ligestilling med bankerne, kommer med i rådet.

At rammen, inden for hvilken der kan ydes garantier og kautioner, blot efter et års forløb skal hæves fra 15 til 22 mia kr., kan vel nok undre en måske ikke særligt sagkyndig og give anledning til visse betænkeligheder. Men da vi jo i kristeligt folkeparti er klar over, hvilken enorm betydning vore eksporterhverv har rent beskæftigelsesmæssigt og også med henblik på genoprettelse af vor betalingsbalance, og i forventning om, at eksportkreditrådet ikke løber nogen unødigt risiko, vil vi i kristeligt folkeparti tilsige forslaget en velvillig behandling i udvalget.

Knud Jespersen (DKP):

Vi har jo tidligere i dag behandlet andre lovforslag, der også vedrører erhvervskapitalens problemer, og det kan nok ikke forbavse, når jeg siger, at jeg ikke kan svinge mig op til de samme højder som hr. Lysholt Hansen. Det betyder ikke, at jeg dermed er negativt indstillet over for denne tanke, idet der jo er tale om en faktisk inflationsregulering af den eksisterende lov.

Når vi er positivt indstillet over for det, der ligger i forslaget om udvidelse af kredit- og garantimuligheder, så er det ud fra helt andre opfattelser end den traditionelle, der nu og da har siddet til højbords i dette hus, nemlig at alt, hvad der gavner ØK og A. P. Møller, også gavner Danmark. Det er ud fra den opfattelse, at det er nødvendigt i den aktuelle situation, at vi gør alt, hvad overhovedet gøres kan for at sikre den maksimale grad af beskæftigelse og dermed afsætning. Jeg har tidligere — det var sidste år — talt om, at man skulle kurssikre også